

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 135 din 02.03.2022

Dosar nr.: 816/2021

Petiția nr.: 7656/12.10.2021

Petent:

Reclamată: U.A.T. Sâncraiu de Mureș

Obiect: refuz comunicare soluție racordare la rețea de canalizare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

U.A.T. Sâncraiu de Mureș

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 7656/19.10.2021 și 7841/19.10.2021, a citat părțile.

4. Prin intermediul aceluiași adrese, Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele tehnice și pentru cele legate de contestarea proceselor-verbale de constatare a contravențiilor, competente fiind instanțele de judecată.

5. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, susținând că U.A.T. Sâncraiu de Mureș a refuzat să-i comunice o soluție pentru a putea să se racordeze la rețeaua de canalizare.

7. Petentul susține că nu s-a asigurat accesul nediscriminatoriu al tuturor membrilor comunității la serviciul de alimentare cu apă și canalizare, fiind discriminat față de ceilalți cetățeni. Problema tehnică care îl împiedică să se racordeze la rețeaua stradală este faptul că aceasta, inclusiv căminul de bransament, are cota de pozare mai sus decât cota de ieșire a canalizării imobilului în care locuiește.

8. Pe de altă parte, petentul se consideră discriminat deoarece a fost sancționat de către Administrația Bazinală Ape Mureș cu o amendă contravențională de 1 000 lei

întrucât nu a dus la îndeplinire, la termenul stabilit, măsura dispusă anterior printr-un alt proces-verbal de constatare. Petentul reclamă faptul că, în conținutul procesului-verbal de constatare, se regăsesc mențiuni mincinoase, fiind întocmit la comanda unor persoane oculte care fac presiuni și amenințări asupra petentului și a familiei sale. În urma primului proces-verbal de constatare, petentul susține că a încercat să găsească o soluție, dar lipsa de specialiști în domeniul construcțiilor și costurile ridicate nu i-au permis să o găsească într-o săptămână. Petentul precizează că reclamata a refuzat să-i comunice o soluție pentru a putea să se racordeze la rețeaua de canalizare.

9. Petentul consideră că sancționarea sa s-a făcut ca o răzbunare pentru că a sesizat nereguli în respectarea legii apelor nr. 107/1996R.

Susținerile reclamatei

10. Reclamata, în punctul de vedere depus, susține că petentul nu face parte din niciuna dintre categoriile enumerate la art. 2 alin 1 din OG 137/2000, apreciind că nu poate fi în situația unui caz de discriminare.

11. Mai mult, reclamata precizează că în cazul petentului nu există niciun element din care să rezulte că i s-a îngrădit vreun drept constituțional ci, dimpotrivă, situația reclamată este în legătură cu un demers al autorității publice locale care vizează îmbunătățirea vieții tuturor locuitorilor prin asigurarea serviciului public de canalizare. Astfel, în condițiile în care autoritatea administrației publice locale a asigurat infrastructura tehnico-edilitară necesară preluării apelor uzate menajere (inclusiv racordul și montarea căminului de racord la limita de proprietate a fiecărui imobil), potrivit prevederilor legale, orice utilizator este obligat să se racordeze la rețeaua publică de canalizare.

12. Reclamata menționează că, potrivit art. 31 alin. 13 din Legea serviciului de alimentare cu apă și canalizare nr. 241/2006 *„utilizatorii au obligația de a respecta clauzele contractului de furnizare /prestare a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, inclusiv prevederile regulamentului serviciului ”* iar conform alin. 14 *Utilizatorii, persoane fizice sau juridice, inclusiv cei care au sisteme proprii de alimentare cu apă, au obligația de a se racorda la sistemele publice de canalizare existente sau nou-înființate, dacă aceștia nu dețin stații de epurare avansată care respectă condițiile de descărcare a apelor epurate în mediul natural.*

13. Reclamata susține că obligativitatea racordării tuturor utilizatorilor la rețeaua de canalizare, acolo unde aceasta există, este instituită și de art. 135 din Regulamentul serviciului de alimentare cu apă și de canalizare în comuna Sâncraiu de Mureș, aprobat prin HCL nr. 14 din 29.02.2016, document pe care, toți beneficiarii serviciului, au obligația să-l respecte.

14. Reclamata precizează că, la nivelul comunei Sâncraiu de Mureș și a satului aparținător Nazna, din cauza conformației terenurilor pe care sunt construite imobilele, mai există situații în care utilizatorii, persoane fizice sau juridice, își asigură deversarea apelor uzate în sistemul public de canalizare prin sistem de pompare, fără a-și manifesta în niciun fel nemulțumirea pentru utilizarea acestei soluții tehnice.

15. Reclamata susține că, în condițiile în care parterul și etajul/mansarda imobilului petentului pot fi racordate în sistem gravitațional la rețeaua publică de canalizare (excepție face o anexă aflată la demisolul locuinței care ar impune utilizarea sistemului

de evacuare a apelor uzate menajere prin pompare cu un consum neglijabil de energie), apreciază că atitudinea și demersurile acestuia - de a se adresa, cu obstinație, diferitelor instituții ale statului, cu scopul de a se sustrage îndeplinirii unei obligații legale - au un substrat evident de rea-voință, conturându-se, din acest punct de vedere, inclusiv unele suspiciuni cu privire la faptul că petiționarul vizează o încercare de a fraudă legea.

IV. Motivele de fapt și de drept

16. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M. Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”.

17. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele tehnice și pentru cele legate de contestarea proceselor-verbale de constatare a contravențiilor.

18. Astfel, Colegiul director urmează să admită excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, întrucât aspectele invocate de petent se referă la aspecte legate de racordarea la canalizare, aspecte pentru a cărei soluționare sunt competente instanțele de judecată.

19. Colegiul director reține că petentul se consideră discriminat pentru că nu beneficiază de soluții de racordare la sistemul de canalizare, că a fost sancționat cu amendă contravențională de Administrația Bazinală Ape Mureș, contestă procesele verbale de constatare a contravențiilor etc.

20. Colegiul director constată că petentul a indicat ca fiind criteriul de discriminare în baza căruia s-au săvârșit presupusele fapte de discriminare cel al răzbunării, însă acesta nu a fost probat sau dovedit. Astfel cum este prevăzut de O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. 1 se prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

21. Astfel se poate considera discriminare:

- ✓ o diferențiere
- ✓ bazată pe un criteriu
- ✓ care atinge un drept.

22. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

23. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație

similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Mussele împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).

24. Colegiul director reține că, în conformitate cu jurisprudența CEDO, statele contractante au o marjă de apreciere în a stabili dacă și în ce măsură diferențele în situații de altfel similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei. (Rasmussen împotriva Danemarcei, 28 noiembrie 1984, §40). Chiar dacă statele au o marjă de apreciere, justificarea trebuie evaluată în raport cu principiile care prevalează în mod normal într-o societate democratică (Ünal Tekeli împotriva Turciei, 16 noiembrie 2004, §50). Marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (Zeman împotriva Austriei, 29 iunie 2006, §33).

25. Colegiul director a analizat petiția exhaustiv unind excepția cu fondul. Astfel, Colegiul director face referire la existența unui tratament diferențiat care poate exista între două sau mai multe persoane aflate în situații comparabile raportându-se la un criteriu de discriminare. Colegiul Director reține că art.2 alin(1) nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expresis verbis*, enumerate de lege, sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” oferind, astfel, posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

26. Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea, astfel cum a fost formulată și definiția discriminării, prevăzută în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director apreciază că plângerea nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat petentului și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său.

27. Totodată, în lipsa unui criteriu de discriminare care poate fi reținut și din analiza excepției de necompetență invocată, Colegiul director constată faptul că obiectul petiției nu intră sub incidența prevederilor O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, faptele sesizate fiind de competența instanțelor de judecată, reprezentând, mai degrabă, un litigiu, în esență fiind contestate sancțiuni pe care petentul le-a primit în urma constatări unor nereguli și nerespectarea unor prevederi legale, situații tehnice referitoare la racordarea la sistemul public de canalizare, aspecte tehnice etc..

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.
2. O copie se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări din data de 02.03.2022 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru (online), HALLER István – Membru, JURA Cristian – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru (online)

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Data redactării: 03.03.2022
M.L./A.B.**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.